

ST – 1.14.	Okładziny ściennie	1
------------	--------------------	---

SPECYFIKACJE TECHNICZNE

ST – 1.14.

OKŁADZINY ŚCIENNE

Kategoria robót 45431000-7

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót murowych wykonywanych w ramach projektu pn.:

**ZMIANA SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU USŁUGOWEGO NA MIESZKALNY Z PRZEZNACZENIEM NA LOKALE SOCJALNE
UL. SIENKIEWICZA 28A, SZCZAWNO-ZDRÓJ**

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument pod Zamówienie Publiczne przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z:

- wykonaniem okładzin z płytek ceramicznych,
- wykonaniem tynku kamyczkowego.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia i nazewnictwo użyte w niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są zgodne z obowiązującymi podanymi w normach PN i przepisach Prawa budowlanego.

okładzina – pionowe lub prawie pionowe, nienośne pokrycie konstrukcji.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość wykonania robót, ich zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami Inspektora Nadzoru. Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST-0.0.

2. MATERIAŁY

2.1. Wymagania ogólne

Ogólne wymagania dotyczące materiałów podano w ogólnej specyfikacji technicznej ST-0.0.

2.2. Materiały potrzebne do wykonania robót

Płytki ceramiczne

płytki ceramiczne ściennie o wymiarach uzgodnionych z Inspektorem nadzoru; wg PN-EN 177:1999 i PN-EN 178:1998

Wymagania:

- Nasiąkliwość po wypaleniu 10-24%
- Wytrzymałość na zginanie nie mniejsza niż 10,0 MPa
- Odporność szkliwa na pęknięcia włoskowate nie mniej niż 160°C
- Grupy B – płytki formowane metodą prasowania na sucho, szkliwione, odporne na płamienie np. krwią, działanie środków chemicznych wg testu na płamienie PN-EN 122 – klasy 1
 - zaprawa klejowa
 - zaprawa fugowa
 - listwy PCV

Tynk kamyczkowy

Dekoracyjny tynk cienkowarstwowy do stosowania na zewnątrz i wewnątrz budynków.

Tynk z kolorowymi kamykami do stosowania w celach dekoracyjnych w całych pomieszczeniach

lub tylko na poszczególnych powierzchniach - w biurach, na klatkach schodowych, recepcjach, gabinetach, poczekalniach, szkołach, przedszkolach, halach sportowych itp. lub jako ostatnia warstwa wykończeniowa na cokołach na bezspoinowych systemach ociepleniowych.

3. SPRZĘT

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w ST – 0.0.

Roboty można wykonać przy użyciu dowolnego typu sprzętu, np.: urządzenia do przycinania płytek, narzędzia ręczne takie, jak wiadro z mieszadłem, paca, szpachla, poziomica.

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość i środowisko wykonywanych robót.

4. TRANSPORT

Ogólne wymagania dotyczące środków transportowych podano w ST-0.0.

4.1. Transport materiałów

Materiały i elementy mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu.

Podczas transportu materiały i elementy konstrukcji powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami lub utratą stateczności oraz wpływami atmosferycznym.

Elementy powinny być przechowywane w suchych pomieszczeniach oraz zgodnie z wytycznymi producenta, w sposób zapewniający zabezpieczenie ich przed nadmierną wilgocą. Składowanie na budowie powinno trwać jak najkrócej i w warunkach jak najbardziej zbliżonych do użytkowych.

Każda powierzchnia magazynowa powinna być zabezpieczona przed deszczem i wilgocą, kartony należy układać na czystym i suchym podłożu. Kartonów nie wolno toczyć, przesuwac, rzucać ani opierać na krawędziach. Pod żadnym pozorem nie wolno kartonów z płytkami używać jako podestów, platform lub zastępstwie drabiny.

Tynk kamyczkowy przechowywać wyłącznie w oryginalnym opakowaniu i w suchych warunkach.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Wymagania ogólne

Ogólne zasady wykonania robót podano w ST-0.0.

5.2. Ogólne zasady wykonywania okładzin ceramicznych

Okładziny ceramiczne powinny być mocowane do podłoża warstwą wyrównującą lub bezpośrednio do równego i gładkiego podłoża. W pomieszczeniach mokrych okładzinę należy mocować do dostatecznie wytrzymałego podłoża.

– podłoże pod okładziny ceramiczne mogą stanowić nie otynkowane lub otynkowane mury z elementów drobnowymiarowych oraz ściany betonowe.

– do osadzania wykładzin na ścianach murowanych można przystąpić po zakończeniu osiadania murów budynku.

– bezpośrednio przed rozpoczęciem wykonywania robót należy oczyścić z grudek zaprawy i brudu szczotkami drucianymi oraz zmyć z kurzu.

– elementy ceramiczne powinny być posegregowane według wymiarów, gatunków i odcieni barwy, a przed przystąpieniem do ich mocowania – moczone w ciągu 2 do 3 godzin w wodzie czystej.

– temperatura powietrza wewnętrznego w czasie układania płytek powinna wynosić co najmniej +5°C.

- dopuszczalne odchylenie krawędzi płytek od kierunku poziomego lub pionowego nie powinno być większe niż 2 mm/m, odchylenie powierzchni okładziny od płaszczyzny nie większe niż 2 mm na długości łaty dwumetrowej.
- powierzchnie podłoża pod wykładziny powinny być równe i tworzyć pionowe płaszczyzny. Ewentualne uszkodzenia powierzchni powinny być wyreperowane przy użyciu odpowiedniej dla danego podłoża zaprawy na kilka dni przed przyklejeniem okładziny.
- przed przystąpieniem do okładzinowania powierzchni ścian należy także sprawdzić jakość podłoża pod względem wytrzymałościowym. Należy sprawdzić usytuowanie i poziomy osadzenia elementów armatury i uzbrojenia. Płytki należy rozmiarzać tak, aby docinki płytek przy krawędziach (końcach ścian) miały wymiar większy niż połowa płytki. Spoiny podziałów ściennych powinny być skomponowane (w jednej linii lub w równych odstępach) ze spoinami podłogowymi.
- na przygotowane i zagruntowane podłoże należy nanieść zaprawę klejową pacą zębatą, możliwie w jednym kierunku, na taką powierzchnię, aby płytki mogły być naklejone w ciągu 10 – 30 minut. Po rozprowadzeniu zaprawy należy nanieść płytkę i docisnąć ją do podłoża. Warstwa kleju pod płytką nie może zawierać pustych miejsc. Czas korygowania położenia płytki wynosi 15 minut po jej przyklejeniu.
- bezpośrednio po ułożeniu płytek należy przygotować spoiny przez oczyszczenie ich z zaprawy klejowej. Spoinowanie można rozpocząć dopiero po stwardnieniu zaprawy, na której ułożono płytki, najwcześniej po 24 godzinach. Zaprawę wprowadza się w spoiny za pomocą pacy lub szpachelki gumowej. Wstępne czyszczenie powierzchni należy wykonać używając wilgotnych gąbek o większych porach lub pacy z gąbką. W końcowym etapie prac należy stosować odpowiednie ściereczki lub drobnoporowate gąbki. Nie wolno czyścić glazury na sucho.
- na krawędziach zewnętrznych oraz przy zakończeniach okładziny stosować profile narożnikowe i wykończeniowe PCV. Profil powinien być dobrany do grubości płytki tak, aby licował z płytką w obu kierunkach. W narożnikach stosować elementy narożne systemowe.

5.3. Tynku kamyczkowy

5.3.1. Przygotowanie podłoża

Mocny, związany i powietrzno-suchy tynk podkładowy, nienaruszone mocno trzymające się (matowe) stare powłoki malarskie, beton (usunąć dokładnie resztki oleju szalunkowego), płyty gipsowo-kartonowe, wiórowe i twarde płyty pilśniowe. Nie stosować na podłożach wilgotnych. Naprawić, względnie zaszpachlować i pozostawić do związania miejsca uszkodzone i nierówności. Beton, podłoża gipsowe, osypujące się lub kruszące pokryć preparatem gruntującym wzmacniającym wg zaleceń producenta. Podłoża, które mogą spowodować powstawanie się plam na ostatniej warstwie tynkarskiej należy uprzednio pokryć odpowiednią farbą izolującą.

5.3.2. Gruntowanie

Należy zastosować preparat gruntujący zabarwiony stosownie do koloru nanoszonej warstwy tynkarskiej.

5.3.3. Tynkowanie

Zawartość opakowania dokładnie wymieszać. Nanosić równomiernie za pomocą gładkiej packi ze stali nierdzewnej i takim samym narzędziem wygładzić tynk przed rozpoczęciem tworzenia się fi lmu. Pracować w systemie „mokre na mokre”, ponieważ w przeciwnym przypadku miejsca styku i połączenia będą się widocznie odznaczać. Na płaszczyznach ze sobą sąsiadujących ze sobą stosować wyłącznie materiał o tym samym numerze partii. Jeśli tynki mają różne numery partii, należy przed zastosowaniem potrzebną ilość przetwarzanego tynku wymieszać ze sobą celem ewentualnego ujednolicenia koloru. W przypadku zbyt intensywnego zacierania narzędziami stalowymi może dojść do ścierania się metalu i powstania szarego przebarwienia na obrabianej powierzchni.

5.3.4. Schnięcie

Schnięcie na charakter fizyczny w wyniku wyparowania wody. Przy niskiej temperaturze i/lub względnie wysokiej wilgotności powietrza wysychanie może być utrudnione. Test dotykowy przeprowadzić po ok. 8 - 24 godzinach. Całkowite wyschnięcie po ok. 5 dniach przy temp. +20 °C temperatury powietrza i przy 65% względnej wilgotności powietrza.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Wymagania ogólne

Ogólne zasady wykonania robot podano w ST-0.0.

7. OBMIAR ROBÓT

Ogólne zasady obmiaru robót podano w ST – 0.0.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Postanowienia ogólne

Wszelkie postanowienia ogólne dotyczące odbioru robót według specyfikacji ST – 0.0.

Sprawdzeniu podlega jakość wykonania robót wyżej wymienionych.

W wyniku odbioru należy:

- sporządzić częściowy protokół odbioru robót
- dokonać wpisu do dziennika budowy

Jeżeli wszystkie czynności odbioru robót dały wyniki pozytywne wykonane roboty należy uznać za zgodne z ST i PB.

9. PRZEPISY ZWIĄZANE

PN-75/B-10121 Okładziny z płytek ściennych ceramicznych szkliwionych.

PN-EN 14 411 Płytki i płyty ceramiczne. Definicje, klasyfikacja, właściwości i znakowanie.

PN-EN ISO 10 545-1 Pobieranie próbek i warunki odbioru.

PN-EN ISO 10 545-2 Oznaczanie wymiarów i sprawdzanie jakości powierzchni.

PN-EN ISO 10 545-3 Oznaczenie nasiąkliwości wodnej, porowatości otwartej, gęstości względnej pozornej oraz gęstości całkowitej.

PN-EN ISO 10 545-4 Oznaczenie wytrzymałości na zginanie i siły łamiącej.

PN-EN ISO 10 545-5 Oznaczenie odporności na uderzenie metodą pomiaru współczynnika odbicia.

PN-EN ISO 10 545-6 Oznaczenie na wgłębne ścieranie płytek nieszkliwionych.

PN-EN ISO 10 545-7 Oznaczenie odporności na ścieranie powierzchni płytek szkliwionych.

PN-EN ISO 10 545-8 Oznaczenie cieplnej rozszerzalności liniowej.

PN-EN ISO 10 545-9 Oznaczenie odporności na szok termiczny.

PN-EN ISO 10 545-10 Oznaczenie rozszerzalności wodnej.

PN-EN ISO 10 545-11 Oznaczenie odporności na pęknięcia włoskowate płytek szkliwionych.

PN-EN ISO 10 545-12 Oznaczenie mrozoodporności.

PN-EN ISO 10 545-13 Oznaczenie odporności chemicznej.

PN-EN ISO 10 545-14 Oznaczenie odporności na płamienie.

PN-EN ISO 10 545-15 Oznaczenie uwalnianego ołowiu i kadmu z płytek szkliwionych.

PN-EN ISO 10 545-16 Oznaczenie małych różnic barw.